

בית משפט השלום בתל אביב -יפו

ת"פ 58814-06-24 מדינת ישראל נ' אבו גוש

בפני **כבוד השופט איתן קורנהאוזר**

בעניין: **המאשימה:** **מדינת ישראל**
ע"י ב"כ עוה"ד בת אל פיטלוביץ'

נגד

הנאשם: **עלי אבו גוש**
ע"י ב"כ עוה"ד שמעון מור יוסף

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות תקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין, תשל"ז – 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין (להלן: "**התיק העיקרי**"). בנוסף, צירף הנאשם את ת"פ 16855-08-24 בו הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות תקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין (להלן: "**תיק הצירוף**").

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי, ד.י.ומ.ד (להלן: "**המתלוננת**") עבדו כפקחי סיור בעיריית ת"א ואילו הנאשם היה בעלים של חנות ירקות ברחוב המלך ג'ורג' 31 בת"א (להלן: "**העסק**"). בתאריך 18.2.24 בשעה 18:50 לערך, ברחוב המלך ג'ורג' 31 בת"א, מסר ד.י. לנאשם דו"ח בגין חריגה מהיתר בעסק. בהמשך למתואר, עזבו המתלוננת וד.י. את המקום והחלו בהליכה לכיוון צפון. לאחר כ- 500 מטרים, הגיע הנאשם אליהם בריצה, דחף את המתלוננת מאחור כך שנהדפה כלפי הקיר וכן איים עליה ועל ד.י. במטרה להפחידם או להקניטם באומרו: "**אני אראה לכם מה זה**".

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בתיק הצירוף, במועד הרלוונטי עבד אילן ברגר (להלן: "**המתלונן**") כפקח בעיריית ת"א ואילו הנאשם עבד בחנות ירקות ברחוב המלך ג'ורג' 31 בת"א (להלן: "**העסק**"). בתאריך 12.5.23 בשעות הצהריים, התקבלה קריאה במוקד עיריית ת"א כי הנאשם מוציא ציוד של העסק למדרכה. לאור האמור, הגיע המתלונן למקום ובהיותו בתפקיד העיר לנאשם וביקש ממנו כי יזדהה על מנת שיוכל לרשום לו דו"ח בגין מעשיו. בתגובה, פנה הנאשם אל המתלונן ואמר לו: "**מי אתה, מותר לי להוציא דברים החוצה**". באותן הנסיבות, זימן המתלונן משטרה למקום. בשלב זה, איים הנאשם על

עמוד 1 מתוך 9

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 58814-06-24 מדינת ישראל נ' אבו גוש

המתלונן באומרו: "אתה לא יודע מי אני, אני אזיין אותך, אל תתעסק איתי". הנאשם ביקש כי המתלונן יזדהה בפניו ובהמשך פתח את מעילו של המתלונן באגרסיביות על מנת לברר את שמו. באותן נסיבות, שוחח המתלונן עם המשטרה וכאשר הבין כי יש עומס קריאות סוכם כי המתלונן ישוב אל הנאשם לצורך מילוי הדו"ח ביום אחר.

ביום 22.5.23 חזר המתלונן לעסק, בהיותו בתפקיד, פנה אל הנאשם ועדכן אותו כי הוא רושם לו דו"ח. באותן נסיבות טלפן הנאשם לאחר שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה, וביקש שיגיע לעסק, וכן המשיך במעשיו והוציא ציוד מהעסק לרחוב. בתגובה, אמר המתלונן לנאשם כי הוא ירשום לו דו"ח נוסף בגין מעשיו באותו מועד. בשלב זה התקרב הנאשם אל המתלונן, החל לקלל אותו ותקף אותו בכך שסטר לו בלחי ימין כך שמשקפי שמש של המתלונן נפלו ארצה. בהמשך, פנה הנאשם אל המתלונן באומרו: "אני שם זין עליך ועל המדינה שלך ותזמין משטרה תזמין".

2. בהתאם להסכמה בין הצדדים, בטרם נשמעו טיעונים לעונש הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן. לאחר שמיעת טיעונים לעונש, הופנה הנאשם פעם נוספת לשירות המבחן לשם עריכת תכנית שלי"צ.

תסקיר שירות מבחן

3. הנאשם בן 29, ללא עבר פלילי, רווק המתגורר בבית אמו באבו גוש, לומד במסלול הנדסאי בניין ועובד כאחראי בחנות ירקות. שירות המבחן סקר את נסיבות חייו של הנאשם מהן עלה כי סיים 12 שנות לימוד, עבד בעבודות מזדמנות והתנדב במשטרה במשך כשלוש שנים כאשר לתפיסתו ההתנדבות מהווה עבורו תרומה למדינה חלף שירות צבאי. הנאשם למד לימודי הנדסאי, קיבל תעודת מקצוע ולאחר מכן עבד בתחום. בהמשך, החל ללמוד באוניברסיטה לתואר בהנדסת בניין אך לאחר כשנה הפסיק את לימודיו. הנאשם שיתף כי החל לעבוד בחנות ירקות וכיום הוא שותף בעסק. בשנת 2024, במקביל לניהול החנות, החל הנאשם בלימודי הנדסאים במכללה בתל אביב. אשר לרקע לביצוע העבירות, טען הנאשם כי קיבל דו"ח בגין חריגה בגודל הוטריונה, כאשר להבנתו החוק מאפשר חריגה מסוג זה. הנאשם שיתף כי חש תסכול וחוסר אונים ואלו גרמו להתנהלות אימפולסיבית. הנאשם הכיר בחומרת מעשיו, הביע צער על התנהלותו, חווה את האירוע כחריג בחייו וטען כי מעשיו נבעו מתסכול רגעי. בנסיבות המפורטות, התרשם שירות המבחן מהתנהלותו החיובית של הנאשם, מאורח חיים וערכים נורמטיביים, מנכונותו להשתלב בטיפול וכן מגילויי אחריות ובגרות. לפיכך, המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה בדמות צו שלי"צ בהיקף של 140 שעות לצד צו מבחן למשך שנה במהלכו ישתלב הנאשם בטיפול ייעודי. בהמשך, ערך שירות המבחן תכנית שלי"צ לנאשם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 58814-06-24 מדינת ישראל נ' אבו גוש

ראיות לעונש

4. ב"כ המאשימה הגישה פסיקה לעונש (טמ/1).

5. ב"כ הנאשם הגיש אסופת מסמכים המעידים על לימודי הנאשם (טנ/1); המלצה של מכללת הנדסאים תל אביב, החתומה על ידי ראש מגמת הנדסאי בניין, בה שבחים על התנהלות הנאשם במסגרת הלימודים (טנ/2); אישור על התנדבותו של הנאשם במשטרה במשך שנתיים בין השנים 2019 ועד 2021 (טנ/3); אישור לימודים מהמרכז לעיצוב וטכנולוגיה אריאל על שנת לימודים בשנת 2017 (טנ/4); אישורים על ניהול עסק ותלושי שכר (טנ/5). בהמשך, לאחר שמיעת טיעונים לעונש, צירף ב"כ הנאשם פסיקה לעונש.

תמצית טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה ציינה את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות והפנתה לנסיבות ביצוען כפי שפורט בכתבי האישום המתוקנים בהם הורשע הנאשם. עוד הוסיפה, כי העבירות בוצעו כלפי פקחים בזמנים שונים, לאור יום, ברחוב ראשי, בעזות מצח ובלא שהנאשם הורתע ממעורבות משטרה. בנסיבות אלה, ביקשה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אירוע, הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל. אשר למיקומו של הנאשם במתחמי הענישה, התייחסה ב"כ המאשימה בטיעוניה להיעדר עבר פלילי ולנתונים החיוביים שעלו בתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם. אשר לבקשת ההגנה לביטול הרשעתו, טענה כי הנאשם לא עמד בנטל ההוכחה כי ייגרם לו נזק ממשי מעצם ההרשעה וכן ציינה כי הרשעה אינה מונעת באופן אוטומטי קבלת רישיון מקצועי כשהחלטה נתונה לשיקול דעתה של ועדת אתיקה. בנסיבות אלה, ביקשה ב"כ המאשימה להותיר את הרשעת הנאשם על כנה ולהטיל עליו עונש של 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות, התחייבות, ופיצוי בסך 1500 ₪ למתלונן בתיק הצירוף.

7. ב"כ הנאשם התייחס בטיעונו לנסיבות האישיות של הנאשם כפי שפורטו בהרחבה במסגרת תסקיר שירות המבחן. לדבריו, הנאשם נטל אחריות על ביצוע העבירות, חסך בזמן שיפוטי, הבין את הפסול במעשיו וההליך הפלילי השפיע עליו מאוד. הנאשם נעדר עבר פלילי, לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים והוא עדיין עובד בעסק בלא שנרשם כל חיכוך נוסף עם פקחי העירייה. אשר לנסיבות ביצוע העבירות, התייחס ב"כ הנאשם לעובדה כי העבירות בוצעו ללא תכנון מוקדם והפגיעה אינה ברף הגבוהה כאשר לא נגרם כל נזק. ב"כ הנאשם טען כי במקרים דומים ואף חמורים מאלה, נקבעו עונשים בדמות שלי"צ לצד ענישה נלווית. לאור לימודיו של הנאשם ורצונו להשתלב בעבודה במגזר הציבורי בשירות המבחן, ביקש בא כוחו לבטל את ההרשעה העלולה לפגוע בעתידו המקצועי. בהתחשב בכלל המפורט, ביקש ב"כ הנאשם לאמץ את המלצותיו של שירות המבחן לגבי אופי העונש, וכן לבטל את הרשעת הנאשם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 58814-06-24 מדינת ישראל נ' אבו גוש

8. הנאשם בדברו, ציין כי בעבר למד במכללת אריאל וכיום הוא לומד בתל אביב החל מחודש אוקטובר 2024.

דיון והכרעה

סוגיית ביטול הרשעה

9. בחינת סוגיית ביטול הרשעה פלילית קודמת לבחינת הענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין (רע"פ 547/21 **יקטרינה סיטניק נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 (17.3.2021); רע"פ 2327/19 **גוז מרסלו אדוארדו נ' מדינת ישראל**, פסקאות 8 ו-11 (19.5.2019)). לפיכך, אדון תחילה בשאלה האם מדובר במקרה חריג בו יש להורות על ביטול הרשעת הנאשם.

10. את סוגיית הביטול ההרשעה יש לבחון בהתאם לשני תנאים מצטברים שנקבעו במסגרת הלכת כתב (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ"ב(3) 337 (1997)): סוג עבירה המאפשר לוותר על ההרשעה וכן פגיעה חמורה בשיקום הנאשם מעצם הרשעתו. לגבי התנאי השני, נקבע כי על הנאשם לבסס בראיות את טענתו לפגיעה חמורה וקונקרטית בסיכויי שיקומו, וכי אין די בטענה כללית לפיה "**ככל הנראה**" ייגרם נזק (רע"פ 1240/19 **עופר בר לוי נ' מדינת ישראל**, פסקה 8 והאסמכתאות המפורטות שם (24.3.2019) (להלן: "**עניין בר לוי**")). עוד נקבע, כי אין להידרש לאפשרויות תאורטיות על פיהן עלול להיגרם לנאשם נזק כלשהו בעתיד (ע"פ 8528/12 **אלירן צפורה נ' מדינת ישראל**, פסקה 11 והאסמכתאות המפורטות שם (3.3.2013); רע"פ 54/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (27.1.2015)). הליך זה של הימנעות מהרשעה יוחד למקרים חריגים ויוצאי דופן, בהם נוצר פער קיצוני בין עוצמת פגיעת ההרשעה בנאשם לבין התועלת הציבורית כתוצאה מההרשעה. יש לתת את הדעת לכובד משקלו של האינטרס הציבורי בהרשעה בהליך הפלילי:

"האינטרס הציבורי שבהרשעת נאשם שהוכחה אשמתו – אינו עניין של מה בכך. הרשעת הנאשם מביאה למיצוי ההליך הפלילי ותכליותיו, מאפשרת אכיפת חוק תקינה ושוויונית, מעבירה את המסר ההרתעתי הנחוץ ומוקיעה את הנאשם בגין מעשיו הנפסדים (ע"פ 8169/20 שלום נ' מדינת ישראל, פסקה 10 לחוות דעתי (26.8.2021)). לא בכדי במספר רב של פסקי דין, בית משפט זה שב והדגיש כי הימנעות מהרשעה או ביטולה הינם חריגים נדירים אשר יתקיימו במקרים יוצאי דופן..." (ע"פ 2698/24 **דוד סילבר נ' מדינת ישראל**, פסקה 30 בפסק דינו של כב' השופט אלרון (5.12.2024)).

10. ב"כ הנאשם טען כי הותרת ההרשעה על כנה עלולה לפגוע ביכולתו של הנאשם, לאחר סיום לימודיו, להשתלב בעבודה בכלל ובמגזר הציבורי בפרט. את טיעונו בסוגיה זו מיקד ב"כ הנאשם בכך ש"עבירה פלילית יכולה לחסום אותו ואת העתיד שלו ואת הקריירה התעסוקתית שלו בהמשך בשירות המדינה" (עמ' 7 ש' 9-10 לפרוט').

עמוד 4 מתוך 9

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 58814-06-24 מדינת ישראל נ' אבו גוש

אין די בטיעון כללי זה על מנת לבסס פגיעה חמורה בנאשם הנובעת מעצם הרשעתו, כפי שאפרט להלן:

ראשית, המחוקק לא קבע מניעה לעסוק בתחום ההנדסה והאדריכלות עבור אדם לו הרשעה פלילית. סייג רלוונטי אפשרי קבוע בחוק המהנדסים והאדריכלים, תשי"ח – 1958 (להלן: "חוק המהנדסים"), בו נקבע בסעיף 16א' מהי עבירת משמעת של אדם הרשום בפנקס המהנדסים והאדריכלים או בפנקס המורשים להיתר:

16א. מי שרשום בפנקס המהנדסים והאדריכלים או בפנקס המורשים להיתר (להלן – בעל מקצוע), שעשה אחד מאלה, עבר עבירת משמעת:

...

(6) הורשע, בין בישראל ובין מחוץ לישראל, בעבירה פלילית שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש בעל מקצוע, או בעבירה כאמור שיש לה השלכה על עיסוקו; לעניין זה, "הורשע" – לרבות מי שבית המשפט קבע כי ביצע את העבירה."

ב"כ הנאשם לא טען דבר לגבי סוג העבירות בהן הורשע הנאשם ואופיין ככזה העונה על הגדרת הסעיף. זאת ועוד: הסעיף קובע באופן מפורש כי לענין זה אין כל אבחנה בין הרשעה לקביעה כי בוצעה עבירה, כלומר ללא הרשעה.

שנית, חוק המהנדסים מפרט את סמכויות ועדת האתיקה לקבוע אמצעים מסוגים שונים במקרה בו תקבע שבוצעה עבירת משמעת. מדובר בהפעלת שיקול דעת הנתון לערעור בפני בית המשפט המחוזי (סעיף 20א' לחוק המהנדסים).

שלישית, אף ככל שהיה עולה בידי הנאשם להוכיח פגיעה ממשית בו, הרי שהיה מקום לתת משקל מכריע לשיקול דעת הגורם המוסמך, כפי שנקבע בענין אחר:

"אני סבור כי גם אם עלולה להיפגע יכולתו של המבקש לשמש מתווך או מדביר, יש להותיר את הדיון בדבר בידי הגורם המוסמך. הדבר עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי שכן משנמצא כי אדם ביצע עבירה פלילית שעלולה להשפיע על כשירותו לעסוק במקצוע מסוים הטעון רישוי, מן הראוי כי הדבר יהיה גלוי בפני גורמי הרישוי המוסמכים בעניין".

(ענין בר לוי, פסקה 8, שם מדובר היה בעבירה על החוק להגנת חייט הבר. ראו עוד בעניין: רע"פ 3224/19 אדם אביב נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (28.5.2019)).

ובענין נוסף הדגיש בית המשפט העליון כי סוגיה זו חלה אף על עובדי מדינה:

"כפי שעמד על כך גם בית משפט קמא, בפסיקה נקבע פעם אחר פעם, כי מקום בו הרשעת נאשם בעבירה פלילית עלולה למנוע את עיסוקו במקצוע מסוים, ככלל", ראוי כי בית המשפט ימנע מלעסוק בכך ויתיר את הסוגיה לבחינתם ולשיקול דעתם של גורמי המקצוע המוסמכים "...כלל זה חל גם על עובדי מדינה, וכפי שקבעתי בעבר, אף על "המצטיינים" שבהם" (רע"פ 5006-24 מיכאל כהן שדה נ' מדינת ישראל, פסקה 21 (15.7.2024)).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 58814-06-24 מדינת ישראל נ' אבו גוש

רביעית, לא הוצגה כל ראיה לגבי פגיעה אפשרית בעיסוקו של הנאשם בשירות המדינה. כל שנטען הוא טיעון כללי בלבד. לגבי סוגיה זו, אפנה להלכה לפיה אין די אף ב"מידת וודאות קרובה לנזק", על מנת להימנע מהרשעה:

"בראש ובראשונה אבקש להתייחס לטענה, לפיה "די במידת ודאות קרובה לקיומו של נזק קונקרטי" כדי להימנע מהרשעתו של הנאשם. גישה זו אינה עולה בקנה אחד עם פסיקתו של בית משפט זה, לפיה יש להצביע על כך שהרשעתו של הנאשם תביא "לפגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו", ולבסס טענות אלה בתשתית ראייתית מתאימה".
 (רע"פ 7224/14 משה פרנסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (10.11.2014)).

חמישית, סוגיית שיקומו של הנאשם נבחנה על ידי הגורם המקצועי, הוא שירות המבחן, אשר היה מודע ואף התייחס ללימודי הנאשם. אותו גורם מקצועי כלל לא התייחס לסוגיית ביטול הרשעת הנאשם ולפגיעה כלשהי בשיקומו בשל הרשעתו.

שישית, לאחר שזנח את לימודיו בשנת 2017, הנאשם בחר להתחיל את לימודיו במכללת הנדסאים בחודש אוקטובר 2024, חודשים לאחר ביצוע העבירות. בכך, נטל על עצמו סיכון כי בסופו של יום יתכן שהגורם המקצועי יבחן את סוגיית עברו הפלילי, כפי שנקבע בענין אחר:

"גם אם המשיב 1 החל בלימודים לפני כן, את מרבית שנות הלימודים עשה בודעו כי הוא עתיד לתת את הדין על האירוע הקשה שבפנינו. המשיב 1 נטל סיכון מסוים בכך שהמשיך בלימודיו במקצוע זה דווקא. צר לנו על כך שלא יוכל לקצור את הפירות מלימודיו בנקודת הזמן הנוכחית, אולם על כך היה עליו לחשוב בזמן הנכון"
 (עפ"ג(ת"א) 36931-06-15 מדינת ישראל נ' שחר חלפון, פסקה 13 (16.11.2015)).

לא נעלמו מעיני פסקי הדין אליהם הפנה ב"כ הנאשם, על מנת לתמוך בטיעונו כי ניתן לקבוע אי הרשעה גם בהיעדר אינדיקציה ממשית לפגיעה בנאשם. טיעון זה עומד בסתירה להלכה עליה שב בית המשפט העליון לאורך השנים:

"התנאי השני בדבר הפגיעה בנאשם ושיקומו, התעצב אף הוא, תוך שפעם אחר פעם הודגש כי נדרש רף גבוה להחלתו. בתוך כך, נקבע כי על נאשם להצביע על פגיעה מוחשית וקונקרטית, ולא די בפגיעה כאשפרות תיאורטית שלפיה עלול להיגרם לו נזק עתידי כלשהו... כך גם, על נאשם להוכיח כי הנזק הטען שייגרם לו הוא נזק ייחודי ואישי, מעבר לנזק הנלווה להליך הפלילי מטבעו הנגרם לכל מורשע באשר הוא... בנוסף, על נאשם לבסס את הפגיעה נטענת על יסוד תשתית ראייתית הולמת, ועליו לשכנע את בית המשפט בפגיעה זו"
 (ע"פ 2698/24 דוד סילבר נ' מדינת ישראל, פסקה 29 בפסק דינו של כב' השופט אלרון (5.12.2024)).

עיון בפסקי הדין שהגיש ב"כ הנאשם, מעלה כי אכן מדובר היה במקרים חריגים ויוצאי דופן אשר בית המשפט אף התייחס אליהם ככאלה, כחריג המעיד על הכלל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 58814-06-24 מדינת ישראל נ' אבו גוש

11. לפיכך, לא עלה בידי הנאשם לעמוד באחד התנאים המצטברים הנדרשים לביטול הרשעתו. למעלה מן הצורך, אציין כי תנאי סוג העבירה כשלעצמו אינו מהווה במקרה הנדון מכשול שלא ניתן לצלוח במקרה המתאים, על אף הקושי כפי שעולה מהאמור ברע"פ 5579/10 **זד קריה נ' מדינת ישראל** (2.8.2010)). עם זאת, הנאשם לא ביסס את טענתו בדבר פגיעה חמורה בשיקומו ככל שלא תובטל הרשעתו.

בהתחשב בכלל המפורט לעיל, הבקשה לביטול ההרשעה נדחית.

קביעת מתחם ענישה

12. בטרם קביעת מתחם העונש ההולם יש להחליט תחילה האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים, בהתאם למבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014)). מבחן זה עוסק בשאלה האם קיים קשר הדוק בין העבירות בהן הורשע הנאשם, קשר המהווה חלק מאותה תכנית עבריינית ומאפשר לראותן כאירוע אחד. הגדרת "אירוע" אחד זכתה לפרשנות מרחיבה בפסיקה, ולפיה ניתן לכלול במסגרתה גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמנים, כללו מעשים שונים ובמקומות שונים. במקרה הנדון, בהתחשב בפרק הזמן הקצר בין המעשים השונים, אשר בוצעו כלפי פקחי עירייה, באותו מקום ואף על רקע זהה, אני מוצא כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד אשר יתחשב בריבוי העבירות בהן הורשע הנאשם.

13. תקיפת אדם מהווה פגיעה בזכות לביטחון אישי, לאוטונומית הגוף ולפרטיות. לתקיפת עובד ציבור קיים מימד פגיעה נוסף, בציבור הרחב, בפגיעה הנגרמת ליכולתו של עובד הציבור לשרת את הציבור במסגרת תפקידו. על בית המשפט לספק הגנה לעובדי ציבור העומדים בחזית שנועדה לשרת את הציבור הרחב ולדאוג לאספקת שירותים שונים לרווחתו ולשלומו. באופן דומה, אף איומים המופנים כלפי עובד ציבור פוגעים בשלוות נפש המתלוננים אך גם ביכולתם לבצע את תפקידם נאמנה.

14. בעת קביעת מתחם הענישה בגין עבירות אלימות ובחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים, יש לתת משקל משמעותי לנסיבות המקרה, זאת לנוכח המנעד הרחב של עבירות מסוג זה (ע"פ 1127/13 **עמאואל גברזגיי נ' מדינת ישראל**, פסקה 25 (15.1.2014)). במקרה הנדון, מדובר במספר אירועים על רקע ספונטני של רישום דוחות על ידי פקחי עירייה לגבי העסק בו עבד הנאשם. האלימות בה נקט מצויה ברף הנמוך ביותר של עבירות אלימות: דחיפת המתלוננת, פתיחת מעילו של המתלונן וסטירה ללחיו. באופן דומה, אף האיומים שהפנה הנאשם כלפי המתלוננים מצויים ברף הנמוך של עבירות האיומים, הן בהתחשב בתוכנם והן בכך שמדובר באיומים מילוליים בלבד, ספונטניים, ללא תנועה גופנית או חפץ מדגים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 58814-06-24 מדינת ישראל נ' אבו גוש

15. ב"כ המאשימה הגישה פסיקה בה נקבעו מתחמי ענישה הנעים ממאסר לריצוי בעבודות שירות למשך תקופה קצרה ועד למספר חודשי מאסר בפועל. עם זאת, יש להתייחס לנסיבותיהם המיוחדות של המקרים אליהם הפנתה, דוגמת רע"פ 7504/13 **הרצל אלי נ' מדינת ישראל** (22.12.2013), בו הורשע נאשם בעבירה מסוג פשע ולא בעבירת עוון בה הורשע הנאשם במקרה הנדון, כשלא היסס אף לדרדר רכב לכיוונו של פקח; ת"פ(ת"א) 44793-11-22 **מדינת ישראל נ' אור נח איתן** (4.3.2024), אשר עסק באלימות מתמשכת וחמורה מזו של המקרה הנדון, כשהנאשם הפיל פקח פעמיים ארצה, בעט בו, היכה בו באגרופים, גרם לו לחבלות ואף תקף פקח נוסף במכת אגרוף. מנגד, הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה בעבירות דומות במקרים בהם הרף הנמוך של מתחם הענישה נקבע כמאסר מותנה ושל"צ, אף כשמדובר בשני מקרים ובסוג אלימות חמור יותר (רע"פ 6449/18 **נאסר סיאם נ' מדינת ישראל** (22.10.2018); ת"פ(י-ם) 10002-05-22 **מדינת ישראל נ' אהרון מנחם** (20.9.2023); ת"פ(י-ם) 21625-07-19 **מדינת ישראל נ' מיכאל אליזרוב** (19.7.2023); ת"פ (ראשל"צ) 63404-05-18 **מדינת ישראל נ' הבטאמו טאקלה** (16.7.2019)).

16. לאחר ששקלתי את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, את נסיבות ביצוע העבירות וכן בהתחשב בפסיקה הנוהגת, תוך שהתחשבתי בריבוי העבירות בהן הורשע הנאשם, אני קובע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין צו של"צ נרחב ומשמעותי ועד ל-10 חודשי מאסר, לצד מאסר מותנה ופיצוי.

העונש המתאים

17. הנאשם יליד 1996, ללא עבר פלילי, נטל אחריות על ביצוע העבירות, חסך בזמן שיפוטי והביע חרטה על מעשיו. מדובר בהסתבכותו הראשונה של הנאשם עם החוק כאשר בעברו אף התנדב במשטרת ישראל במשך שנתיים. תסקיר שירות המבחן מעלה התרשמות מקצועית חיובית מהנאשם: שירות המבחן התייחס לאורח חייו הנורמטיבי, התרשם מגילויי אחריות ובגרות וכן מאופן קבלת ההחלטות על ידי הנאשם אשר פועל לקידום תוך שאיפה להישגיות בתחום התעסוקתי והלימודי. בנסיבות אלה, מצאתי לתת משקל לצורך בשמירה על יכולת הנאשם להתפרנס ולסיים את לימודיו. לפיכך, יש למקם את הנאשם בחלקו התחתון של מתחם הענישה.

לנוכח כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. צו של"צ בהיקף של 400 שעות, בהתאם לתכנית שערך שירות המבחן.
- ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירת אלימות מסוג פשע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 58814-06-24 מדינת ישראל נ' אבו גוש

ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת איומים.

ד. פיצוי בסך 500 ₪ למתלוננת ופיצוי בסך 500 ₪ למתלונן. הפיצוי ישולם עד ליום 1.7.2026.

המאשימה תעביר למזכירות את פרטי המתלוננים תוך 7 ימים.

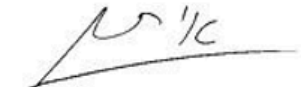
ה. צו מבחן למשך שנה.

בית המשפט הבהיר לנאשם כי ככל שלא יעמוד באחד הצווים שהוטלו, יכול והדיון בעניינו יחודש ויוטל עליו עונש נוסף.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן אשר יעדכן את בית המשפט לגבי ביצוע הצווים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ב' סיוון תשפ"ו, 18 מאי 2026, במעמד הצדדים.

איתן קורנהאוזר, שופט